

RĂTĂCIRE

Ne-nvârtim mereu în cerc restrâns
Prin pustia inimii ce ne-nfășoară
Și-universul izbucnește-n plâns
Cerbul e-nsetat după izvoară...

Și nu știm că-aproape, dar ascuns
După zarea-nchisă cu zăvoară
Stânca din Horebul nepătruns
Se-aștepta lovită ca să moară...

Că doar astfel apa l-a pătruns
Prin despicătura coastei iară
Lumi să-adape-n infinit redus
Și s-aprindă dragostea de țară...

Și cu sânge să ne-adape-n plus
Inima s-o spele de povară
Între două lumi întrepătruns
Răstignit pe lemnul de ocară...

.....

Iar noi ne-nvârtim în cerc restrâns
Și crezând c-am pus coada la pară
Nici nu ne-nspăimântă, nici n-am plâns
Și-încă rătăcim după izvoară...